

CO VÁM DALA PŘEDMANŽELSKÁ PŘÍPRAVA?

Neboli, jak hodnotíte tuto službu církve, ve které má zprostředkovat základní přípravu snoubenců na udělení si svátosti manželství a na život v manželství.

Asi tak zněla jedna z otázek, kterou jsme se zabírali na nedávném setkání manželských párů při duchovní obnově. Názorů a různých zkušeností se sešlo opravdu dost. Dá se říci – co farnost, to jiné pojetí předmanželské přípravy i když základní osnova zůstává shodná. Bohu díky jsme již vzdáleni době, kdy podle staré školy spočívala mnohde předmanželská příprava ve vysvětlení průběhu obřadu a v několika (se zdviženým ukazovákem faráře) vyřčených frázích o těžkostech a radostech manželství. Tímto nechci nijak zlehčovat dřívější práci církve v této oblasti. Spíše zdůraznit výrazný posun v kvalitě přípravy nejen snoubenců, ale také těch, kdo jim mají jako zástupci církve přípravu zprostředkovat.

Mnohde, zvláště ve velkých farnostech tuto službu nevykonává farář, ale i další vyškolení instruktoři. Příprava absolvovaná u takového týmu (zkušený kněz a životem prověřený manželský pár) je hodnocena nejlépe a je také logicky opodstatněná. I když ne všude je tento model zaveden, ať už z neochoty nás laiků se k této službě uvolit, nebo z důvodu laxního přístupu kněze opřeného o názor, že do Božích záměrů je zbytečné zasahovat...

V zásadě lze však tuto snahu církve, pomoci budoucím manželům, hodnotit jako velmi pozitivní a nezastupitelnou pro přípravu tak důležité základní buňky lidské společnosti jako je manželství a rodina. Uvědomíme-li si početní převahu všech ostatních, mimo církev uzavřených sňatků, nelze se pak ani divit statistickým údajům o počtu rozvodů a rozbitých nefunkčních rodin. Samozřejmě absolvování předmanželské přípravy není samo o sobě „samospasitelné“ a víc než na samotné přípravě záleží na kvalitě a zralosti partnerů, na sociálním prostředí ve kterém žijí a prožívají své první těžké chvíle i na ochotě manželů neustále na sobě a na svém vztahu pracovat. Při této práci, kterou dennodenní budování vzájemného vztahu určitě je, dochází i k velmi vypjatým situacím a partneri jsou vystaveni působení emocí. Bývá velmi těžké pomoci zvenčí, jsme-li nějak do takové situace vtaženi. Jako křesťané se cítíme zodpovědní a povoláni k pomoci bližním, ovšem naše bezradnost, ostych či špatná zkušenost z opačných reakcí na naši snahu nás mohou úplně odzbrojit. A to je ještě ten lepší případ. Může se nám také lehce stát, jednáme-li neuváženě a rychleji než myslíme, že přilijeme oleje do ohně a na pomníku rozbitého manželství budeme uvedeni jako příčina. Představa vskutku neradostná.

A tak pojďme rychle hledat řešení, aby se tato nikdy nenaplnila. Schopnost zvládnout sociální vědy a psychologii partnerského vztahu na takové úrovni, aby člověk mohl účinně pomoci, to umí jen málo kdo. Nám ostatním zbývá modlitba, možná ještě na dobrý úmysl věnovaná oběť... a pak jen čekat jak to dopadne. Nevyřeší-li se problém podle našich představ, pak bude zřejmě i proklepána naše víra v Boží pomoc.

Schůdnějším řešením manželských krizí se zdá být, podobně jako v péči o zdraví „prevence“. A to sebevýchovou obou partnerů a zakotvením základu manželství v Bohu (vlastní vůlí a vytrvalostí v úsilí o kvalitní trvalý vztah v souladu s Božím řádem). Tato prevence by se měla stát vlastní nejen manželům, ale i osobám jim blízkým jako v případě bydlení manželů u rodičů jednoho z nich. Praxe mnohdy dokazuje převahu negativních vlivů takového soužití. Prozíraví manželé se takové situaci vyhnou. Není-li však jiné východisko možné, přijde na přetřes míra kvality vzájemných vztahů a hloubka moudrosti všech zúčastněných osob. To platí pro mezilidské vztahy napříč všemi vyznáními a názorovými orientacemi. Tímto se tak trochu vracím k úvodní otázce – jak nás na takové situace

církev připravila? Nastíněná problematika však rozšiřuje tuto otázku ještě směrem – jak jsou na takové situace připraveni ti, kteří mladé manželství bezprostředně obklopují?

Bylo by asi pošetilé chtít, aby církev zavedla také přípravy pro rodiče snoubenců. Avšak rozhodně si nemyslím, že je pošetilé o vztahu rodičů či prarodičů k novému manželství usilovně přemýšlet, protože to za zúčastněné žádá instituce, ani nikdo jiný neudělá. Stát se (co se vzájemných vztahů týče) kvalitním prarodičem při těsném soužití s mladými manželi, to je pro mnohé, jak ukazuje praxe, možná ještě těžší, než manželství samo. Snad také proto, že míra zodpovědnosti za důsledky svého chování je jaksi zamlžená a když to někde zaskřípe, automaticky padá vina na „ty mladý“. Někdy je lépe třikrát vážit, než „spáchat“ dobrý skutek, nebo-li uštedřit mladým manželům pomoc, radu... o kterou nestojí. Jinými slovy - při nejlepší vůli a s nejčistšími úmysly učiněný zásah do výsostných vod manželství či nové rodiny může v důsledku způsobit vážné onemocnění vzájemných vztahů. Hustá atmosféra a z ní pramenící bolesti srdcí často zasahují nakonec oba, tedy mladší i starší vedle sebe žijící pár. Jádrem problému je zřejmě v tom, jak nahlíží na určitou situaci člověk starší s podvědomou nadřazeností a jakýmsi právem radit a poučovat, které opírá o své větší životní zkušenosti, avšak také s omezenou schopností na svých zažitých zvycích cokoli měnit. Nutně se musí střetávat s potřebou mladých uspořádat si vše po svém a (byť třeba jen ze vzdoru) jinak než jeho rodič.

Takové chování je starší generací chápáno jako závadné a často vyvolává nutkání na „závadu“ upozornit či problém řešit svým vyzkoušeným způsobem. Omezená schopnost či dokonce neschopnost opustit s prominutím „zadělaný dvorek svých zažraných zvyklostí“ a malá míra tolerance vůči jiným názorům pak činí ďábelský plán rozbití manželských a mezilidských vztahů snadno uskutečnitelným, protože v nás navíc často mívá své (ať už vědomé či nevědomé) společníky.

Přítom nám všem by mělo jít v zásadě jen o jedno. „Dobře žít a nechat žít“, a vytvořit co možná nejlepší prostředí pro výchovu nové generace. To by měl být náš společný cíl a motivace k sebeovládání, toleranci a pokoře v duchu Božích pravidel. Ano, je to velmi těžký a zodpovědný úkol a nechtějme ho tedy za každou cenu plnit pouze vlastními silami. Budeme-li vnímaví a oproštění od zahleděnosti do sebe a svých starostí, můžeme v naší církvi objevit významnou pomoc, kterou zdaleka nevyužíváme. Je to asi velmi těžké pro kněze a faráře, který vnímá vážné manželské a mezilidské problémy a přesto nemůže účinně pomoci, není-li zasvěcen do problému a požádán o pomoc. Příčinou obcházení kněze je často jen zbytečný ostych nebo nepoctivá výmluva, že „nemůžu svými problémy zatěžovat už tak dost ustaraného kněze“. Blbost! I ten nejstarší kněz dobře ví, že jeho nejzákladnějším posláním je získávat duše pro nebe. Celým evangeliem prolíná úsilí o kvalitu mezilidských vztahů.

Proč si tedy myslíme, že ho naše manželské či rodinné problémy obtěžují. Vždyť opravit poničený vztah, zachránit fungování a soudržnost rodiny je pro něho důležitější a před Bohem cennější, než třeba opravit faru či kostel. A na druhou stranu – nemá-li kněz možnost setkávat se s konkrétními problémy při osobních kontaktech, těžko může růst jeho profesionální zdatnost a musí si připadat zbytečný a opomíjený. Takže i v lepší spolupráci s knězem hledejme prevenci a lék na naše mezilidské vztahy.

Na závěr snad ještě připomenu těm, kdo uvažují o manželství – využijte maximálně nabídku předmanželské přípravy. Ta není pro kněze, aby měl co dělat. Ta je pro Vás. Může Vám pomoci se i v čas rozejít, zjistíte-li vážný zádrhel, může Vám i hodně pomoci nastartovat kvalitní manželství. Jaký asi bude náš lidský svět, budeme-li na sobě odpovědně pracovat s vědomím spoluzodpovědnosti a povolání k budování dobrých manželství a kvalitních rodin ruku v ruce s církví Kristovou?

(PeM)

PANNA MARIA V NAŠEM KOSTELE

Chtěla bych se s vámi podělit o svůj dojem z farního kostela. Teď, v době oprav, je socha Panny Marie Lurdské posunuta dopředu mezi lavice. Když jsem stála vzadu v kostele, všimla jsem si, že vypadá opravdu jako živá. Stojí tak mezi lavicemi, jakoby přišla mezi nás a ujišťovala nás, že za nás neustále prosí. A zároveň jakoby nám svým pohledem na kříž, visící na protější stěně, ukazovala kam máme směřovat.

Marie z Prahy

VYZNÁNÍ VÍRY

Honzík leží na dece, mokrý jako myška. Právě vylezl z vody a hřeje se na sluníčku. Jdu kolem:

„Tak co, Honzíku, ještě pár dnů a půjdeš poprvé do školy. Těšíš se?“

„No, těším.“

„A ty jistě budeš chodit i na náboženství, vid?“ , vyzvídám.

„To budu. Teto, víš, já věřím v Boha!“ , říká vážně a upírá na mě svoje modrá kukadla.

Není toto krásné vyznání víry šestiletého děcka?

(OVA)

PODĚKOVÁNÍ Z PRAHY

Dovolte, abych jménem farníků z farnosti sv. Martina v Praze Řepích, moc poděkovala P. Pavlovi za přátelské přijetí, kterého se nám dostalo 27. května při naší pouti na Horu Matky Boží v Králíkách. Sice byl předem dojednaný program, ale došlo, jak se moderně říká, k informačnímu šumu. A tak jsme toho dne večer stáli před farou v Dolní Čermné, dozvonili se a zřejmě velice překvapili pana faráře, který nás sice nečekal, ale zachoval se velice vstřícně a pozval nás dál. Místo plánovaného táboráku na zahradě jsme se rádi uchýlili dovnitř, protože se schylovalo k dešti.

Byl to krásný večer. Popíjeli jsme čaj i vínečko, ale to jen jako milý doplněk zajímavé besedy. Dozvěděli jsme se hodně o vaší farnosti a v duchu záviděli, protože jak se ukázalo, u vás je zhruba každý třetí obyvatel věřící, (*s filiálními kostely, bez H. Čermné, je to kolem pěti - pozn. red.*). Na našem pražském sídlišti jsme na tom desetkrát hůře. Slyšeli jsme, jak to u vás chodí s mládeží. Moc nás zaujal i váš nápad pravidelného setkávání u dršťkové polévky v neděli na faře. Necháme se inspirovat.

Pravda, u nás to tak snadné není. Faru máme v třípokojevém bytě, ale naštěstí máme možnost využívat klub sester boromejek v Domě sv. Karla Boromejského. Líbila se nám i vaše knihovna, s tou u nás teprve začínáme. Ostatně není divu, máme co dohánět. Jsme mladé sídliště a naše farnost existuje teprve tři roky. Zaujalo nás povídání patera Pavla o církevním právu, které studuje. Vysvětloval nám problémy spojené s rozvody křesťanských manželství. Hovořili jsme o eutanázii a dalších otázkách, které nám víří hlavou, ale na jejichž probírání si málokdy najdeme společný čas. Byl to zkrátka zážitek, stejně jako nedělní mše sv., kterou jsme společně oslavili ve vašem farním kostele sv. Jiří. Děkujeme, děkujeme a rádi kohokoliv z vás na oplátku uvítáme u nás v Praze u sv. Martina.

Z pověření přátel, kteří se účastnili poutě:

Zdena Tomášová

Tak co, vážení farníci, přijmeme podanou ruku k nabízenému přátelství a vzájemné spolupráci obou našich farností, která by nás jistě obohatila? Co kdybychom uvažovali o návštěvě Prahy v r. 2001 s předem připraveným a domluveným programem? Rádi bychom znali váš názor, abychom včas a dobře domluvili s farníky od sv. Martina společné setkání. Odpovězte nám písemně do redakční krabičky, která je u zadního vchodu našeho kostela!

redakce Poutníka

K ZAMYŠLENÍ

SETKÁNÍ

Jdu si tak po jednom náměstí a v hlavě mi víří různé fantastické vize, když se z lavičky, okolo které procházím, ozve: „Jsem smutnej.“ Nepřikládám tomu váhu, dělám, že neslyším (jen mě napadne odpověď, kterou ale nevyslovím - zněla by: „To máš teda blbý.“) a jdu dál, když se za mnou opět ozve: „Jsem smutnej, tak se nesměj!“ Nebyla jsem si vědoma toho, že bych se smála, ale nemohla jsem to vyloučit. Otočila jsem se a slovy: „Promiňte, ale pokud jsem se smála, nebylo to vám,“ jsem se slušně a poněkud rozpačitě omluvila. Na to se na mě podíval a řekl: „Tak proč ses smála?“ „No, já vlastně nevím,“ musela jsem po pravdě odpovědět. Chvilku se na mě díval a potom (dost pohrdlivě) říká: „Tak se nesměj, když nemáš čemu!“ Bylo mi ho líto, když jsem si uvědomila, že dvakrát řekl, že je smutný, ale jeho poslední věta mě dopálila a trochu zprudka mu říkám: „Tak se smějte taky a nezávidte!“ Myslím, že to asi nebylo ode mě moc správné, protože se slovy: „Takovej drzej fracek mě bude poučovat,“ odcházel z lavičky, na které seděl, za svým cílem.

Chvilí jsem tam překvapeně stála a když jsem se otočila k odchodu, všimla jsem si, že celý výjev sledovali dva lidé - muž a žena, přibližně stejně staří jako já. Oba se na mě podívali a vyprskli v smích. S ledovým klidem jim říkám: „Jsem smutnej, tak se nesmějte!“ Oni se na sebe podívali, pak se podívali na mě a zrovna tak klidně jako já odpověděli: „Promiňte, ale pokud jsme se smáli, nebylo to vám.“ To už jsme opravdu vyprskli všichni a tak jsme my tři blázni stáli uprostřed náměstí a chechtali se - ačkoliv jsme vlastně neměli čemu...

(AM)

KULTURNÍ KALENDÁŘ

So 7.10. - 14.00 hod.	Slavnostní otevření školy ve Verměřovicích	
Ne 15.10. - 18.00 hod.	Vernisáž výstavy: Obrazy - kachle - Věra Kubelková. Otevřeno: Po-Pá 10 - 12 a 13 - 17, So 9 - 12. Výstava potrvá do 3. listopadu. Kulturní a informační centrum č.p. 30 na náměstí v Jablonném nad Orlicí	
Pá 20.10. 19.30 hod.	Koncert - Moravanka Jana Slabáka v sále kina v Jablonném nad Orlicí	
Ne 22.10. - 9.00 hod.	Posvícení v Jakubovicích	

VZDĚLÁVÁNÍ

ŘÁDY A KONGREGACE V ČR (21. ČÁST)

Řád menších bratří kapucínů (OFM Cap.)

Tento řád je nejmladší františkánskou větví. Vznikl uvnitř tzv. františkánské observance v Itálii jako reformní hnutí směřující k obnově původní přísnosti. Založili jej bratři P. Matouš z Bacia, P. Rafael z Fossombrone a bratr Ludvík z Fossombrone. Řád byl schválen papežem r. 1528.

Do českých zemí přišli roku 1599 z Itálie pod vedením sv. Vavřince z Brindisi. První klášter byl založen v Brně a další v Olomouci. V době josefinského rušení klášterů měli u nás kapucíni 30 domů. V r. 1673 byla vytvořena samostatná českomoravská provincie. Do roku 1950, kdy byly všechny řády násilně zrušeny, měli kapucíni 22 klášterů a působili v duchovní správě při kostelích, ve věznicích a v nemocnicích. Konali lidové misie a duchovní obnovy ve farnostech. Po r. 1950, pokud nebyli ve vězení, působili jako kněží ve farnostech.

Kapucínský řád má centrální vedení. Nejvyšší představený je generální ministr se sídlem v Římě. Řád se člení na provincie, viceprovincie, komisariáty, kustodie a misijní oblasti. V čele provincie stojí ministr provinciál. Ostatní menší celky podléhají buď jemu, nebo přímo generálnímu ministrovi. Do provincie patří několik domů. Představený domu se jmenuje kvadrián. Sídlem českomoravského provinciála je klášter v Praze na Hradčanech.

Podle řehole a vzoru sv. Františka mají kapucíni věrně naplňovat ideál apoštolského života podle evangelia. To znamená na prvním místě konat živou misijní činnost.

Kapucínský řád byl u nás obnoven v roce 1990 a převzal domy na Hradčanech a na Náměstí Republiky v Praze, dále v Sušici, Brně, Olomouci a Fulneku. Noviciátní dům má provincie na faře v Újezdě u Uničova. V současné době dávají kapucíni duchovní cvičení, přednáší v rozhlase a televizi, zabývají se i překladatelstvím.

Řeholní šat tvoří hnědá kutna, přepásaná provazovým cingulem, na kterém visí velký dřevěný růženec. Typická je dlouhá špičatá kapuce (podle ní má řád pojmenování). Šat doplňuje plášť z jednoho kusu látky stejné barvy jako hábit, který volně splývá z ramen a je zapínán jen pod bradou.

Do řádu může být přijat jen dostatečně fyzicky i duševně zdravý kandidát, ochotný plnit závazky společného života v poslušnosti, v chudobě a čistotě. Kandidáty do řádu přijímá a o jejich schopnostech rozhoduje ministr provinciál, který se radí se svými poradci - definitory. Trvání kandidatury není stanoveno, ale má být dost dlouhé, aby se kandidát seznámil s řádem a řád mohl poznat povahu i schopnosti uchazeče. Noviciát trvá jeden rok, po něm bratr skládá dočasné sliby na tři roky, které je možno prodlužovat o další tři roky. Potom řádová komunita posoudí jeho schopnosti a bratr se rozhodne buď složit věčné sliby nebo řád opustit.

Kontaktní adresa:

Provinciálát Řádu menších bratří kapucínů
Loretánské náměstí 6
Praha 1 - Hradčany
118 00

(zpracoval js)

ÚSMĚVY

KONBY ŽEJY KODICE ČRŠEŠY TOLUŤVILU ŘEMEN, NEMUSELA ŽNES TOLUŤIKER SČENÁ VYFRDIT TILU, ŽAL VYPPIS

SOUDRUŽI, TO JE PODVOD?
NIKDY JSME V BOHA NEVĚŘILI
A ON NÁS PŘECE ODSOUDIL!

DOPORUČUJEME Z FARNÍ KNIHOVNY**RADY ZKUŠENÉHO ĎÁBLA** (Clive Staples Lewis, Zvon, Praha 1995)

Autor knihy je konvertita, profesor středověké a renesanční literatury v Cambridge.

V útlé knížce, psané formou dopisů zkušeného ďábla Zmarchroba jeho mladému synovci Tasemníkovi, podává moudrý a vtipný rozbor silných i slabých stránek křesťana. Doporučuje se číst pouze ve chvílích duševní vyrovnanosti a pohody. Pro zajímavost – kniha je věnována Levisovu příteli J.R.R.Tolkienovi (Pán prstenů).

ÚDOLÍ ROZHODNUTÍ (Marcia Davenportová)

Jedná se o generační román, ságu rodiny Scottů. Do děje vstoupíme v roce 1873 a protagonisty opustíme v roce 1941, po vstupu Ameriky do 2. světové války.

UMĚLECKÉ PAMÁTKY ČECH (kolektiv autorů, pracovníků z ČSAV)

Jedná se o čtyřsvazkové dílo s bohatou fotografickou a obrazovou dokumentací. Památky jsou abecedně tříděny podle okresů a lokalit. Ke každé je uvedena její historická a urbanistická charakteristika. V knize tak najdete nejvýznamnější památky architektonické, skulptury, malířská díla aj. V současné době vychází další díly věnované pouze Praze. Soubor je jedinečnou výpovědí o bohatství naší vlasti.

VŠEOBECNÁ ENCYKLOPEDIIE (encyklopedie Diderot 1999, Praha - 8 svazků)

Jedná se o velmi kvalitní encyklopedii, která vám pomůže mít k dispozici maximum stručných a výstižných informací téměř ze všech oborů lidské činnosti. Obsahuje kolem 100 tisíc hesel a 8 tisíc barevných ilustrací, map, grafů a tabulek. Najdete zde i množství témat dříve nepříliš propracovaných (např. scifi, pop music, esoteriky, astrologie, religionistiky, politologie, kybernetiky či ekologie).

Vzhledem k ceně a „objemnosti“ encyklopedie je možno do ní pouze nahlédnout, nikoli si ji půjčit domů.

(Mach)

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Říjen 2000				
1.10.	Ne	26.neděle v mezidobí	7.30	p.Vávrová 77
			16.00	Macháčkovi 180 HČ
8.10.	Ne	27.neděle v mezidobí	7.30	p.Motlová 11
			16.00	Blažkovi 224
15.10.	Ne	28.neděle v mezidobí	7.30	Motlovi 11
			16.00	Kunertovi 12
22.10.	Ne	29.neděle v mezidobí	7.30	Macháčkovi 242
			16.00	Severinovi 342
29.10.	Ne	30.neděle v mezidobí	7.30	p.Matoušková 305
			16.00	Faltusovi 356
Listopad 2000				
1.11.	St	Slavnost Všech svatých	18.00	Vašíčkovi 349
5.11.	Ne	31.neděle v mezidobí	7.30	p.Štěpánek 221
			10.30	Vackovi 197
12.11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7.30	Kunertovi 300
			10.30	Bednářovi 302
19.11.	Ne	33.neděle v mezidobí	7.30	Prokopovi, Eliášovi 329
			10.30	Vyhnálkovi 351
26.11.	Ne	Slavnost Ježíše Krista Krále	7.30	Havlíčkoví 341
			10.30	Formánkovi 203

TAM U NEBESKÝCH BRAN*M. K. Bejbi*

Tvůj život - to je teď
a proto si jej hled!
Pracuj, ať svět se v lepší mění!
Hlavou přec nezbouráš zeď,
je jedno mít zlato či měď.
Ani jedno ti k ničemu není.
Životem - a to já vím
tíše plíží se stín
říká, že je moje svědomí.
Musím tedy změnit hned
pohled na ten Boží svět
a nabýt ztracené vědomí.
Život tvůj je krátký sen
žiješ v klidu spokojen
a myslíš, že nad tebe není.
Kdy pochopíš - konečně,
co všechno je zbytečné
jak se život kolem tebe mění?

K ZAMYŠLENÍ**NIKDY NEJSI SÁM**

Životem plujeme v sladkém blahobytu, čím více peněz máme, tím méně máme citu.

(M.K. Bejbi)

Podívejme se, jak krásný byl pro nás stvořen svět, ve kterém žijeme. Chceme-li žít doopravdy, musíme žít pro druhé. Jsme tady sami za sebe, ale ne pro sebe. Za vše, co se děje, neseme spoluodpovědnost a dění kolem nás můžeme a máme možnost ovlivňovat.

Že sám nic nezměníš? Sám jistě ne! Ale ty přece NEJSI NIKDY SÁM! a proto je to pouze výmluva, když se ti nechce „pálit si prsty“. My všichni potřebujeme lásku - neboť „kde je opravdová láska tam přebývá Bůh“; my všichni potřebujeme víru, neboť víra hory přenáší. Obnovme tedy v sobě tu naši malou jiskřičku víry a pomozme jí stát se plamínkem, jenž nám ozáří cestu k sobě samým, k bližním, ale především k Bohu. Staňme se majáky varujícími před nebezpečím lhostejnosti, nenávisti, závisti - prostě ne-lásky. Začněme hned teď třeba tím, že se podíváme nejen kolem sebe, ale hlavně na sebe; nebo tím, že se ztišíme a necháme mluvit ty druhé - že jim budeme naslouchat, hledat na nich především to dobré.

Ale hlavně už začněme!

Můžeme se změnit, odevzdáme-li se do Jeho laskavé péče. Za vše hovoří nápis kolem oltáře v Rokoli: „NIC BEZ TEBE - NIC BEZ NÁS“.

Nejhorší je, že dokážeme být lhostejní i k svým nejbližším. Tváříme se, že nás zajímá, co dělají, co cítí a co je bolí, z čeho se radují a co je rmoutí, ale pokud se sami nad sebou zamyslíme, zjistíme, že se zajímáme především sami o sebe. Ten druhý mnohdy jakoby neexistoval. Nebo snad existuje jako naše druhé já?

Ach běda (přeběda), když se v něm občas poznáme, když se stane naším zrcadlem! Ojoj, kolik on má jenom chyb!

Jak nemožně se chová! On nic (včetně nás) nechápe, ono mu na nás nezáleží, on nemá na nic (včetně nás) čas. To je prostě celý ON! A nebo MY?

Ve skutečnosti snad nejsme zlí, ale tíží a zaslepuje nás naše nečisté svědomí. Naše - a přesto námi neřešené - nashromážděné problémy a komplexy, ve kterých se sami zahrabáváme. Uzavíráme se sami do sebe, věříme jen sobě, (což si ovšem také jen namlouváme, protože ve skutečnosti nevěříme ničemu, ač po víře celou duší toužíme). Vidíme a slyšíme jen sami sebe. Co bude dál? Kdy přijde ráno našeho PROBUZENÍ? A PŘIJDE?

S Boží pomocí se snad dočkáme, ale musíme proto něco dělat! Prosit Pána o pomoc a pustit se do práce na sobě s odvahou, vytrvalostí a hlavně celým srdcem.

(M. K. Bejbi)

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA**V říjnu oslaví:**

3. 10.	75 let	paní Eliška Pomikálková	z Verměřovic č.2
11. 10.	88 let	pan Josef Hejkrlík	z Horní Čermné č.302
17. 10.	82 let	pan Adolf Peichl	z Dolní Čermné č.84
19. 10.	80 let	paní Anděla Vávrová	z Dolní Čermné č.77
20. 10.	60 let	paní Jaroslava Vašátková	z Petrovic č.47
20. 10.	50 let	paní Jana Marešová	z Dolní Čermné č.172
23. 10.	80 let	paní Marie Vacková	z Dolní Čermné č.199
24. 10.	65 let	paní Marie Dostálová	z Dolní Čermné č.290
25. 10.	93 let	paní Marta Havlová	z Dolní Čermné č.200
28. 10.	50 let	pan Václav Junek	z Petrovic č.70

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

na Mariánské Hoře	27. 8. 2000	Veronika Sudíková	z Horní Čermné
na Mariánské Hoře	17. 9. 2000	Josef Pecháček	z Dolní Čermné
ve Verměřovicích	17.9.2000	Marika Mačátová	z Verměřovic
na Mariánské Hoře	23. 9. 2000	Ladislav Pavlas	z Lanškrouna

Rodičům všech pokřtěných dětí rád blahopřeji

a vyprošuji všechny potřebné milosti a dary Ducha svatého pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

Křesťansky jsme se rozloučili:

z Dolní Čermné **14. 9. 2000** s paní Ludmilou Ptáčkovou z Výprachtic

Pozůstalým vyslovujeme křesťanskou účast na jejich zármutku.

Otec Pavel

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Teplé sluneční paprsky léta jsou už téměř pryč a každým dnem se začíná vkrádat podzim. Než se trochu stačíte rozkoukat ve škole, překulí se září a je tu říjen. Každý rok si připomínáme, že nemáme v tomto měsíci zapomínat na Pannu Marii a jí zvláště milou modlitbu - růženec.

Pro vás nejmenší to je třeba ještě obtížné, ale vždyť modlitby, ze kterých se skládá, určitě znáte. Podíváme se trochu na tu, která tvoří nejvíce „korálků“ na růženci. Je to modlitba Zdrávas Maria, které se také říká Pozdravení andělské. Proč má zrovna tenhle název, to by možná dovedl někdo z vás vysvětlit.

Víme, že k Panně Marii přišel anděl Gabriel a oznámil jí, že se jí narodí syn Ježíš a jak se to stane. A pozdravil ji právě těmito slovy:

**Zdrávas, Maria, milosti plná,
Pán s tebou; požehnaná ty mezi ženami
a požehnaný plod života tvého, Ježíš.**

Znamená to, že právě ona byla naplněna milostí od Pána Boha a požehnána mezi všemi ženami na celém světě. Po tomto pozdravu prosíme Pannu Marii, maminku Boží a také nás všech, aby se za nás, za všechny přimlouvala každičkou chvíli našeho života a také v okamžiku, kdy budeme tento svět opouštět. Až se tedy budete tuto modlitbu modlit, myslíte na každíčkové slovo, které v ní je, protože všechna jsou důležitá.

**Svatá Maria, Matko Boží,
pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší.
Amen.**

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

Celý minulý školní rok jsme se na stránkách Poutníka věnovali povídání o některých našich svatých. V září to byl kníže svatý Václav a svatá Ludmila, v prosinci pak svatá Anežka, v dubnu svatý Vojtěch a svatý Radim, v květnu svatá Zdislava, svatý Jan Nepomucký a v červnu svatý Vít.

Dnes je pro vás připraveno 8 otázek, ve kterých si můžete vyzkoušet, jestli jste si něco o těchto světcích zapamatovaly:

1. Svatý Václav, kníže České země, zahynul takto:

- a) padl v bitvě
- b) zemřel ve stáří
- c) byl zavražděn u zamčených dveří kostela

2. Svatá Ludmila měla ke svatému Václavovi tento příbuzenský vztah:

- a) matka
- b) babička
- c) teta

3. V měsíci listopadu slaví svátek svěřice, která byla v roce 1989 svatořečena. Jedná se o:

- a) svatou Annu
- b) svatou Anežku
- c) svatou Kláru

4. Svatý Vojtěch a svatý Radim, jejichž jména jsme si připomínali zvláště v dubnu letošního roku byli:

- a) bratři, kteří pocházeli z rodu Slavníkovců
- b) přátelé, kteří se poznali na cestách do misí
- c) vůbec se neznali

5. Libice nad Cidlinou souvisí se jménem svatého Vojtěcha takto:

- a) je to rodiště svatého Vojtěcha
- b) místo, kde zemřel
- c) vůbec spolu nesouvisí

6. Svatá Zdislava, obětavá a laskavá matka, vynikala za svého života tím, že:

- a) nechala zbudovat 3 kláštery
- b) léčila nemocné a chudé a nechala pro ně postavit nemocnici
- c) hodně cestovala

7. Svatý Jan Nepomucký, kněz a mučedník, slaví svátek 16. května. Je mu zasvěcen kostel, který najdeme v našem okolí v:

- a) Dolní Čermné
- b) Letohradě
- c) Petrovicích

8. Po svatém Vítovi, mučedníkovi, je pojmenována jedna katedrála. Jsou v ní uloženy jeho ostatky a nachází se v:

- a) Brně
- b) Olomouci
- c) Praze

Tak s chutí do toho. Otázky nejsou těžké a věřím, že si s nimi hravě poradíte.

ŘEŠENÍ Z MINULÉHO POUTNÍKA:

Osm výroků z Písma svatého:

- 1. Anděl Gabriel řekl Panně Marii
- 2. Panna Maria odpověděla andělovi
- 3. Anděl Gabriel řekl Panně Marii
- 4. Panna Maria v chvalozpěvu

- 5. Alžběta vítala Pannu Marii
- 6. Panna Maria oznamovala P. Ježíši
- 7. Pán Bůh řekl hadovi v ráji
- 8. Pán Ježíš řekl Panně Marii z kříže

(EJ)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

25. neděle v mezidobí
24. září 2000
40. týden / 2000

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

25. září -	pondělí	25. týdne v liturgickém mezidobí 19.00 Dolní Čermná - za zemřelé z rodiny Bednářovy
26. září -	úterý	sv. Kosmy a Damiána, mučedníků
27. září -	středa	sv. Vincence z Paula, kněze 19.00 Dolní Čermná - na dobrý úmysl
28. září -	čtvrtek	Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA hlavního patrona českého národa - státní svátek 7.30 Dolní Čermná - za rodinu Chmátalovu 19.00 Dolní Čermná - za farníky
29. září -	pátek	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů 19.00 Dolní Čermná - za Martina Šolce
30. září -	sobota	sv. Jeronýma, kněze a učitele církve JUBILEJNÍ NÁRODNÍ SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ V PRAZE 11.00 Dolní Čermná - za celý rod Marešů 19.00 Petrovice - za Marii a Václava Vondrový

1. října - neděle - 26. v liturgickém mezidobí

Dolní Čermná -	7.30 h. - za zemřelé rodiče a přátele
Verměřovice -	9.00 h. - za zemřelé z rodiny Rybkovy
Mariánská Hora -	16.00 h. - za rodiče Vintrovy

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

ve farním kostele se zpovídá 30 minut před začátkem každé mše svaté

Lektorská služba:

1. 10. - 26. neděle v mezidobí

Dolní Čermná	7.30 h.	p. Vávrová č.p. 77
Mariánská Hora	16.00 h.	Macháčkovi HČ, č.p. 180

Duchovní správce upozorňuje na akce ve farnosti:

<u>akce</u>	<u>den</u>	<u>čas</u>	<u>místo</u>
zkouška zpěvu dětí	pondělí 25.9.	17.45 h.	fara D. Čermná
náboženství – středoškoláci od 15 let	pondělí 25.9.	po mši svaté	fara D. Čermná
zkouška rytmického zpěvu mládeže	pátek 29.9.	17.45 h.	fara D. Čermná

*** Koho baví zpívat, hrát, ať se jde k nám podívat. ***

Zkoušky na dětskou mši svatou jsou od 2. 10. 2000 každé pondělí přede mši svatou v 16.45 na faře.

(Pa)

POUTNÍK, ŘÍJEN 2000

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka dalšího čísla je 8. října 2000, Poutník vyjde 29. října 2000

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková, Z. Krátký
Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.